

4. La percepció, si és el cas, de les compensacions s'entén sense perjudici dels pagaments que s'efectuen com a conseqüència dels acords transaccionals a què es refereix l'article 6 del Reial Decret Llei 4/2003, de 20 de juny, sobre actuacions per a l'abonament d'indemnitzacions en relació amb els danys ocasionats per l'accident del vaixell «Prestige».

Disposició addicional única. *Dotació al fons de provisió.*

A càrrec dels recursos del préstec de l'Estat a què es refereix l'apartat primer de l'Acord del Consell de Ministres, d'11 de desembre de 1987, el Consell de Ministres dotarà al fons de provisió constituït en l'ICO, durant 2004 i amb justificació de les necessitats, d'un increment addicional de 249,5 milions d'euros sobre el límit establert en l'article 53.4 de la Llei 61/2003, de 30 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2004.

Disposició transitòria única.

1. No obstant el que disposa este reial decret llei, si en la data de la seua entrada en vigor subsistiren fons en poder de l'ICO provinents de les quantitats rebudes per l'Estat del FIDAC a conseqüència del sinistre i dels ingressos generats pel finançament especial previst en la disposició addicional segona del Reial Decret Llei 4/2003, de 20 de juny, estos fons podran aplicar-se al pagament d'acords transaccionals ja firmats o que es firmen en els tres mesos següents a la dita data, d'acord amb els procediments i requisits previstos en la redacció original de l'assenyalat Reial Decret Llei 4/2003, de 20 de juny. Si transcorreguts eixos tres mesos encara subsistiren fons en poder de l'ICO, s'aplicaran al pressupost d'ingressos de l'Estat.

2. En tot cas, el que disposa este reial decret llei no afectarà els acords transaccionals ja firmats ni els pagaments efectuats abans de la seua data d'entrada en vigor, que conserven plenament la seua validesa a tots els efectes, ni a aquells acords firmats i pagats d'acord amb el que preveu l'apartat anterior.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Es deroguen els articles 2 i 7 del Reial Decret Llei 4/2003, de 20 de juny, sobre actuacions per a l'abonament d'indemnitzacions en relació amb els danys ocasionats per l'accident del vaixell «Prestige».

2. Queden sense efecte les referències al límit de 160 milions d'euros contingudes en els articles 1 i 6 del Reial Decret Llei 4/2003, de 20 de juny.

Disposició final primera. *Habilitació de desenvolupament.*

S'habilita el Govern i els diversos departaments ministerials, en l'àmbit de les seues competències, per a dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució del que estableix este reial decret llei.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Este reial decret llei entrarà en vigor el mateix dia de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 2 de juliol del 2004.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

15567 REIAL DECRET LLEI 5/2004, de 27 d'agost, pel qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle. («BOE» 208, de 28-8-2004.)

I

La Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre del 2003, per la qual s'estableix un règim per al comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle a la Comunitat i per la qual es modifica la Directiva 96/61/CE, constituïx, dins del Programa Europeu de Canvi Climàtic, la iniciativa més rellevant de la Unió Europea (UE) per a aconseguir que la Comunitat i els seus Estats membres puguen complir el compromís de reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle, que van assumir en ratificar el Protocol de Kyoto en la Convenció Marc de Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic, el 30 de maig del 2002.

El règim que implanta la directiva s'inspira en un dels instruments de mercat previstos en el Protocol de Kyoto, el comerç d'emissions, que, junt amb els basats en projectes d'inversió en tecnologia neta en països tercers (desenvolupament net i aplicació conjunta), constitueixen els anomenats mecanismes de flexibilitat del Protocol de Kyoto.

La Directiva 2003/87/CE assenyala entre els seus principals objectius els de:

- Ajudar a complir les obligacions derivades de la Convenció i el Protocol de Kyoto.
- Ser un mecanisme complementari de l'esforç de reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle que ha de realitzar-se per mitjà de mesures i polítiques internes.
- Disminuir els costos de reducció de les emissions, raó per la qual el comerç permetrà que, a la UE, les emissions es reduïsqen on menor cost econòmic comporte la dita reducció.
- Garantir el bon funcionament del mercat interior per a evitar les distorsions de la competència que podria generar l'establiment de règims nacionals distints.
- Adquirir experiència en el funcionament del comerç d'emissions abans de l'any 2008, que començarà a funcionar el comerç d'emissions internacional previst en l'article 17 del Protocol de Kyoto.

Este reial decret llei té com a objecte traslladar la dita directiva, i es justifica en l'extraordinària i urgent necessitat atendre els requeriments següents:

1r. En primer lloc, és necessari complir el calendari d'aplicació previst en la directiva que exigeix, entre altres qüestions, que totes les instal·lacions sotmeses al seu àmbit d'aplicació compten amb una autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle l'1 de gener del 2005, i que el Registre nacional de drets d'emissió estiga operatiu l'1 d'octubre del 2004.

2n. En segon lloc, les empreses necessiten conèixer amb temps suficient les obligacions a què quedaran subjectes i les inversions necessàries per a afrontar-les. En conseqüència, atés que el sistema ha d'estar en vigor l'1 de gener del 2005 i que el termini necessari perquè l'Administració competent resolga sobre la sol·licitud d'autorització és de tres mesos, és imprescindible que els titulars de les instal·lacions afectades coneguen el règim aplicable i presenten la seua sol·licitud d'autorització i d'assignació de drets, a tot tardar, el 30 de setembre del 2004.

3r. En tercer lloc, el mercat de drets d'emissió es configura com un mercat internacional, per la qual cosa la seua implantació s'ha de compassar a la de la resta dels països de la UE, a fi de garantir que els nostres agents econòmics participen en aquell en condicions d'igualtat.

4t. I, en quart lloc, la immediata aprovació del Pla Nacional d'assignació de drets d'emissió és imprescindible per a evitar que es produïsquen situacions que puguen ser contràries al Dret comunitari de la competència, en particular, en l'àmbit de les ajudes d'Estat i que podrien conduir a la devolució per les empreses dels beneficis indegudament percebuts, amb els oportuns procediments d'investigació previs o, si és el cas, d'infracció.

II

El capítol I conté les disposicions generals del règim de comerç de drets d'emissió.

El règim de comerç de drets d'emissió s'aplicarà inicialment a les emissions de diòxid de carboni procedents d'instal·lacions que exercixen les activitats enumerades en l'annex I i superen els llindars de capacitat que s'hi estableixen.

Les activitats enumerades en l'annex I inclouen grans focus d'emissió en sectors com ara la generació d'electricitat, el refinament, la producció i transformació de metalls ferris, ciment, calç, vidre, ceràmica, pasta de paper i paper i cartó. En l'àmbit de les activitats energètiques, es delimita l'àmbit d'aplicació a les instal·lacions amb una potència tèrmica nominal de més de 20 MW, incloses les de cogeneració lligades a qualsevol tipus d'activitat.

D'acord amb el que estableix l'article 27 de la Directiva 2003/87/CE, la disposició transitòria quarta recull la possibilitat que els titulars d'instal·lacions sotmeses a l'àmbit d'aplicació d'este reial decret llei puguen sol·licitar-ne l'exclusió, quan acrediten el compliment de tots els requisits exigits per la normativa comunitària. L'exclusió temporal haurà de ser autoritzada per la Comissió Europea.

El capítol I inclou també, en l'article 3, la creació de la Comissió de coordinació de polítiques de canvi climàtic, òrgan de coordinació i col·laboració entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, clau en l'aplicació del que preveu el règim de comerç de drets d'emissió. Un òrgan d'estes característiques és imprescindible, atesa la complexitat tècnica del règim d'autoritzacions i seguiment d'emissions i la necessitat col·laborar per a garantir la coherència en l'aplicació en tot el territori, tant en els sectors d'activitat inclosos en la directiva com en els sectors que no ho estan. A això se suma la necessària col·laboració en relació amb el conjunt d'obligacions, internacionals i comunitàries, d'informació sobre polítiques i mesures adoptades per a complir els compromisos en matèria de canvi climàtic.

III

El capítol II regula el règim d'autoritzacions d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

Totes les instal·lacions sotmeses a l'àmbit d'aplicació d'este reial decret llei hauran de comptar amb una autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle a partir de l'1 de gener del 2005, l'atorgament de la qual correspon a l'òrgan competent que designe la comunitat autònoma en què s'ubique.

L'autorització haurà d'indicar, junt amb les dades d'identificació més rellevants la metodologia de seguiment d'emissions, l'obligació de remetre a l'òrgan autònom competent informació verificada una vegada a l'any i l'obligació d'entregar al registre, abans del 30 d'abril de cada any, un nombre de drets d'emissió equivalent a la dada d'emissions verificades corresponents a l'any anterior per a la seua cancel·lació. A més, es regulen els supòsits d'extinció de l'autorització.

IV

El capítol III conté el règim aplicable a les autoritzacions d'agrupació d'instal·lacions.

Així, les instal·lacions dedicades a una mateixa activitat podran, amb l'autorització prèvia de l'òrgan competent, respondre de l'obligació d'entregar drets de manera conjunta, sempre que els seus titulars atorguen poder suficient a un administrador fiduciari únic i que l'impacte del funcionament en grup en el mercat interior no genere distorsions en la competència.

Precisament, la salvaguarda de la competència aconsella, ateses les particularitats del sector elèctric i que un elevat nombre d'instal·lacions es concentra en poques empreses, no autoritzar l'agrupació d'instal·lacions en este sector, durant el període 2005-2007. Això afavorirà la transparència del mercat i el manteniment de la competència efectiva, a més de contribuir a l'efectivitat dels incentius a les tecnologies menys emissores que deriven del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

L'autorització quedarà supeditada al parer de la Comissió Europea, que compta amb un termini de tres mesos des que rep la sol·licitud per a pronunciar-s'hi.

L'administrador fiduciari de l'agrupació d'instal·lacions haurà d'entregar drets en nombre equivalent a la suma de les emissions verificades de totes les instal·lacions incloses en l'agrupació. En cas que no siga possible determinar la xifra corresponent a la suma de les emissions de totes les instal·lacions, per falta de remissió d'informe verificat o discrepàncies en l'estimació d'alguna instal·lació, el mencionat administrador no podrà transmetre drets d'emissió corresponents a la instal·lació l'informe de la qual no haja sigut considerat conforme.

V

El capítol IV defineix la naturalesa i contingut del Pla nacional d'assignació, així com el seu procediment d'aprovació.

El Pla nacional d'assignació és una peça central en el sistema comunitari de comerç de drets d'emissió. Constitueix el marc de referència, vigent només per a cada un dels períodes de tres i cinc anys establits en la directiva, en el qual es determina el nombre total de drets d'emissió que s'assignaran en cada període, així com el procediment aplicable per a la seua assignació. Ha de basar-se en criteris objectius i transparents i tindre així mateix en compte les al·legacions efectuades a través de les pertinents vies d'informació pública.

El nombre de drets que s'assigna ha de ser coherent amb els compromisos internacionals en matèria d'emissions de gasos d'efecte hivernacle assumits per Espanya, la contribució de les instal·lacions sotmeses a l'àmbit d'aplicació d'este reial decret llei al total de les emissions nacionals, les previsions d'emissió, incloses les possibilitats tècniques i econòmiques de reducció d'emissions en tots els sectors, així com les previsions d'obertura de noves instal·lacions o ampliació de les existents en els sectors inclosos en l'àmbit d'aplicació d'este reial decret llei, durant el període de vigència del pla.

El pla estableix la metodologia d'assignació individual que, en tot cas, haurà d'evitar la generació de diferències injustificades entre sectors d'activitat o entre instal·lacions, que suposen una posició d'avantatge entre sectors o entre instal·lacions incloses en una mateixa activitat. Tindrà així mateix que ser coherent amb les possibilitats tècniques i econòmiques de reducció de cada sector, i podrà tindre en compte tant les previsions d'evolució de la producció com les mesures de reducció adoptades abans de l'establiment del mercat de drets d'emissió, respectant els articles 87 i 88 del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea.

El pla inclou també una reserva per a nous entrants i la metodologia aplicable per a l'assignació dels drets inclosos en la dita reserva.

La reserva per a nous entrants està integrada pel conjunt de drets que el pla reserva inicialment a les

instal·lacions l'entrada de les quals en funcionament o l'ampliació està prevista per al període de vigència del pla, així com els drets prèviament assignats però no expedits corresponents a instal·lacions l'autorització d'emissió dels quals quede extingida per alguna de les causes previstes en l'article 8. En cas que al final del període existisca un romanent, este podrà ser alienat d'acord amb el que disposa la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del Patrimoni de les Administracions Públiques.

El reial decret llei regula així mateix l'assignació individualitzada de drets d'emissió que tindrà lloc, a sol·licitud de l'interessat, per resolució del Consell de Ministres, a proposta dels ministres d'Economia i Hisenda, d'Indústria, Turisme i Comerç i de Medi Ambient, després de consultar el Comitè de coordinació de les polítiques de canvi climàtic i del tràmit d'informació pública.

De manera excepcional, en els supòsits en què concorre força major apreciada per la Comissió Europea, serà possible assignar drets no transmissibles a la instal·lació afectada, d'acord amb el que estableix la disposició transitòria sexta.

VI

El capítol V conté el règim regulador dels drets d'emissió.

El dret d'emissió és aquell dret subjectiu, de caràcter transmissible, que atribueix al seu titular la facultat d'emetre a l'atmosfera, des d'una instal·lació sotmesa a l'àmbit d'aplicació d'este reial decret llei, una tona de diòxid de carboni equivalent.

El dret d'emissió és vàlid només per a cada un dels períodes de vigència d'un pla nacional d'assignació. Poden tindre el seu origen en el pla nacional d'assignació de qualsevol Estat membre de la Unió Europea o en un tercer país, després del reconeixement en un instrument internacional vàlidament subscrit d'acord amb el que disposa l'article 25 de la Directiva 2003/87/CE, o bé després del reconeixement de reduccions certificades d'emissions o d'unitats de reducció d'emissions procedents dels mecanismes de desenvolupament net o aplicació conjunta, respectivament.

Esta possibilitat requereix el compliment de la normativa aplicable adoptada en el context de Nacions Unides. Així, les disposicions addicionals segona i tercera donen un primer pas al crear l'autoritat nacional designada i el procediment d'informe de la dita autoritat als projectes de desenvolupament net i aplicació conjunta, d'acord amb el que estableixen les Decisions 16 i 17 de la 7a Conferència de les Parts de la Convenció Marc de Nacions Unides sobre Canvi Climàtic. És este un requisit imprescindible perquè les empreses espanyoles puguin desenvolupar projectes en l'exterior susceptibles de generar certificats que puguin incorporar-se al règim comunitari de comerç de drets d'emissió.

L'article 21, per la seua banda, determina qui pot participar en una transmissió de drets, així com la impossibilitat que estes operacions tinguen com a objecte drets no expedits.

VII

El capítol VI regula les obligacions d'informació del titular de la instal·lació.

Els titulars de les instal·lacions estaran obligats a implantar i mantindre el sistema de seguiment d'emissions de gasos d'efecte hivernacle d'acord amb el que estableix l'autorització d'emissió. Hauran, a més, de remetre a l'òrgan autonòmic competent, abans del 28 de febrer, un informe sobre les emissions de gasos d'efecte hivernacle de l'any precedent elaborat i verificat de conformitat amb el que disposen els annexos III i IV i en la Decisió 2004/156/CE de la Comissió, de 29 de gener del 2004, per la qual s'estableixen directrius per al seguiment i

la notificació de les emissions de gasos d'efecte hivernacle, de conformitat amb la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell.

L'òrgan autonòmic competent haurà de donar la seua conformitat a l'informe verificat i, en este cas, procedir a inscriure en la corresponent taula del registre la xifra d'emissions verificades que permet quantificar la quantitat de drets la cancel·lació dels quals ha de sol·licitar el titular.

VIII

El capítol VII conté la regulació del Registre nacional de drets d'emissió.

Es crea el Registre nacional de drets d'emissió, d'acord amb el que estableix la Directiva 2003/87/CE, la Decisió 280/2004/CE del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de febrer del 2004, i el Reglament de la Comissió relatiu a un règim normalitzat i garantit de registres nacionals compatible amb el règim del registre internacional, previst en el Protocol de Kyoto a la Convenció Marc de Nacions Unides sobre Canvi Climàtic.

Totes les operacions d'expedició, titularitat, transmissió, transferència, entrega, retirada i cancel·lació de drets d'emissió hauran de ser inscrites en el registre que constarà de comptes separats dels quals serà titular cada persona a qui s'expedisca o participe en operacions de transmissió de drets, inclosa l'Administració General de l'Estat, en el compte d'havers de la qual s'inscriuran la totalitat dels drets d'emissió que figuren en cada pla nacional d'assignació. Igualment, hauran d'inscriure's les limitacions a la transmissió de drets, en els supòsits previstos en este reial decret llei.

El reial decret llei regula també el règim d'expedició i transferència de drets d'emissió des del compte d'havers de l'Estat al compte d'havers de les instal·lacions, tant per al supòsit habitual d'instal·lacions existents com per a aquelles que comencen a funcionar durant el període de vigència del pla.

La dita transferència correspon fer-la al registre i tindrà lloc des del compte d'havers de l'Administració General de l'Estat a favor del titular de la instal·lació o, en els casos d'agrupació d'instal·lacions, de l'administrador fiduciari. En este últim supòsit, es transferirà al compte de l'agrupació de què és titular l'administrador el total dels drets d'emissió corresponents a totes les instal·lacions incloses en l'agrupació.

La cancel·lació de drets podrà produir-se en qualsevol moment a petició del seu titular. El titular o l'administrador fiduciari, en els supòsits d'agrupacions autoritzades, hauran d'entregar, abans del 30 d'abril de cada any, un nombre de drets d'emissió equivalent a la dada d'emissions verificades inscrites en el registre. En tot cas, transcorreguts quatre mesos des de la finalització del període de vigència del Pla nacional d'assignació, els drets d'emissió vàlids per a eixe període caducaran automàticament.

Finalment, es regula la relació del Registre nacional amb l'administrador central designat per la Comissió Europea, que preveu la informació al Registre nacional d'irregularitats en operacions de transmissió de drets d'emissió que detecte, a fi de suspendre'n cautelarment la inscripció.

IX

El capítol VIII regula el règim sancionador.

El reial decret llei distingix entre infraccions molt greus, greus i lleus, i identifica distintes conductes típiques relacionades amb l'incompliment de l'obligació de disposar d'autorització d'emissió, de l'obligació d'entrega de drets d'emissió en nombre equivalent a les emissions verificades i l'incompliment de les obligacions d'informació.

Entre les sancions previstes destaca la multa per tona de diòxid de carboni emesa que no haja quedat coberta per un dret d'emissió en la sol·licitud de cancel·lació del titular.

A més, s'indica expressament que la imposició de sancions no eximix de l'obligació d'entregar drets per nombre equivalent a l'excés que va originar la sanció.

X

Finalment, la disposició final primera incorpora la modificació de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, exigida per la Directiva 2003/87/CE. Este canvi té com a finalitat eliminar la imposició de límits d'emissió pròpia de l'autorització ambiental integrada, pel que fa a emissions de CO.

Finalment, els títols competencials recollits en la disposició final segona, els previstos en l'article 149.1.23a i 13a de la Constitució Espanyola, requereixen un cert deteniment per la seua especial i complexa imbricació en esta norma.

En primer lloc, este reial decret llei és una norma substancialment mediambiental. Així, tant el seu objectiu, –contribuir a la reducció de les emissions antropogèniques d'efecte hivernacle–, com el seu origen, –els compromisos assumits d'acord amb el Protocol de Kyoto i la mateixa directiva–, li atorguen ineludiblement este caràcter.

En conseqüència, correspon invocar l'article 149.1.23a de la Constitució Espanyola, que reserva a l'Estat la competència exclusiva per a dictar la legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sense perjudi de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció.

En virtut de tot l'anterior, s'han regulat amb caràcter de legislació bàsica en matèria de protecció del medi ambient les autoritzacions d'emissió, les obligacions de seguiment de les emissions, de remissió d'informació i la verificació, salvaguardant les competències autonòmiques de dictar normes de desplegament que establisquen un nivell de protecció superior i, evidentment, les seues competències d'execució o gestió en matèria de medi ambient.

Però, una vegada establides les bases del caràcter substancialment ambiental d'estos aspectes, no pot obviar-se que el mecanisme triat per a aconseguir l'objectiu de la reducció d'emissions, com és la creació d'un nou mercat de drets d'emissió, té decisives conseqüències sobre sectors econòmics com ara l'industrial i l'elèctric, i afecta la presa de decisions empresarials com ara l'estratègia d'inversions, els seus nivells de producció, etc.

En conseqüència, en esta dimensió entra també en joc la competència estatal per a determinar les bases de la planificació general de l'activitat econòmica prevista en l'article 149.1.13a. En este àmbit, convé assenyalar que la jurisprudència constitucional ha admés que l'esmentat títol competencial pot emparar tant normes estatals que fixen les línies directrius i els criteris globals d'ordenació de sectors econòmics concrets, com previsions d'accions o mesures singulars indispensables per a aconseguir els fins proposats en l'ordenació.

Així mateix, l'article 149.1.13a, d'acord amb la jurisprudència constitucional, empara actuacions executives en relació amb pràctiques o activitats que puguen alterar la lliure competència i tinguen transcendència sobre el mercat supraautonòmic, com és el cas de l'agrupació d'instal·lacions.

En este sentit, la posada en marxa del mercat d'emissions exigix, d'una banda, establir les bases que regixen el seu funcionament, i d'una altra, una sèrie de mesures singulars d'execució que garantisquen

l'establiment de criteris homogenis per al repartiment de drets en tot el territori nacional, de manera que:

a) El nombre de drets que s'assigna siga coherent amb els compromisos internacionals en matèria d'emissions de gasos d'efecte hivernacle assumits per Espanya.

b) Les previsions d'emissió per a tots els sectors inclosos i la valoració de la contribució de les instal·lacions al total de les emissions nacionals i de les possibilitats tècniques i econòmiques de reducció d'emissions de les instal·lacions en tots els sectors es realitzen de forma equitativa.

c) S'eviten distorsions en la competència, així com diferències injustificades entre sectors d'activitat i entre instal·lacions.

d) S'establisca una reserva de drets d'emissió en previsió de l'obertura de noves instal·lacions o ampliació de les existents en qualsevol part del territori espanyol.

Així, en virtut de les competències reconegudes pel títol competencial de l'article 149.1.13a de la Constitució, l'Estat està habilitat per a:

1r. Establir les bases del règim jurídic dels drets d'emissió i el seu comerç.

2n. L'autorització de l'agrupació d'instal·lacions.

3r. Elaborar i aprovar el Pla nacional d'assignació de drets d'emissió com a norma a través de la qual es du a terme la planificació de l'assignació dels drets d'emissió en tot el territori nacional, així com l'adopció de la metodologia per a procedir a la seua assignació individualitzada. El pla, a més d'establir l'objectiu global de reducció d'emissions, posa en marxa per primera vegada el mercat de drets d'emissió, la peça essencial del qual és el repartiment d'estos drets entre els titulars de les instal·lacions.

4t. Tramitar i resoldre els procediments d'assignació de drets d'emissió, operació que no pot desvincular-se del pla nacional, en la mesura que cal garantir l'ajust de la suma global dels drets assignats a cada instal·lació amb la quantitat total de drets que correspon a l'Estat espanyol, així com l'aplicació homogènia de la fórmula de repartiment de drets continguda en el pla, per mitjà d'una idèntica interpretació dels seus variables, amb independència de la ubicació territorial de la instal·lació.

5t. Regular i gestionar el Registre nacional de drets d'emissió, que es constituïx com un complement necessari del mercat de drets d'emissió, en la mesura que, tal com s'establix en el Reglament sobre règim normalitzat i garantit de registres nacionals aprovat per la Unió Europea, hi han de constar tres comptes, la titularitat dels quals correspon a l'Estat, i inscriure-s'hi totes les operacions relatives a l'expedició, titularitat, transmissió, transferència, entrega, retirada i cancel·lació dels drets d'emissió. A això cal afegir que el caràcter netament internacional del mercat de drets d'emissió requereix, a l'efecte de garantir simultàniament la fluïdesa i la seguretat en el tràfic, l'existència d'un sol registre que es gestione de forma centralitzada. En este sentit, el registre, a més de constituir-se com l'enllaç amb l'autoritat central designada per la Comissió Europea, està destinat a integrar-se en una xarxa comunitària de registres, que ha de garantir la realització d'operacions en temps real amb un alt grau de certesa.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització continguda en l'article 86 de la Constitució Espanyola, a proposta dels ministres de Medi Ambient, d'Economia i Hisenda i d'Indústria, Turisme i Comerç, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la seua reunió del dia 27 d'agost del 2004,

DISPOSE:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació.*

Este reial decret llei té com a objecte la transposició de la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre del 2003, a fi d'establir un règim per al comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, per a fomentar reduccions de les emissions d'estos gasos d'una forma eficaç i de manera econòmicament eficient.

Este reial decret llei s'aplicarà a les emissions dels gasos inclosos en l'annex I generades per les activitats a què es referix el dit annex.

Article 2. *Definicions.*

A l'efecte del que disposa este reial decret llei, s'entendrà per:

a) Dret d'emissió: el dret subjectiu a emetre, des d'una instal·lació inclosa en l'àmbit d'aplicació d'este reial decret llei, una tona equivalent de diòxid de carboni, durant un període determinat.

b) Expedició: l'acte per mitjà del qual el Registre incorpora al compte d'havers de l'Administració General de l'Estat els drets d'emissió d'acord amb el que disposa el Pla Nacional d'Assignació.

c) Transferència: l'operació del Registre que reflectix el moviment de drets d'emissió entre distints comptes.

d) Transmissió: el negoci jurídic del qual deriva un canvi de titularitat d'un o diversos drets d'emissió.

e) Emissió: l'alliberament a l'atmosfera de gasos d'efecte hivernacle a partir de fonts situades en una instal·lació.

f) Gasos d'efecte hivernacle: els gasos enumerats en l'annex II.

g) Autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle: l'autorització exigida a les instal·lacions que exercisquen activitats enumerades en l'annex I, que donen lloc a les emissions que s'hi especifiquen.

h) Autorització d'agrupació: l'autorització que permet a diverses instal·lacions complir de forma conjunta les obligacions d'entrega anual de drets d'emissió.

i) Instal·lació: tota unitat tècnica fixa on es duguen a terme una o diverses activitats de les enumerades en l'annex I, així com qualssevol altres activitats directament relacionades amb aquelles que guarden una relació d'índole tècnica amb les activitats realitzades en este lloc i puguen tindre repercussions sobre les emissions i la contaminació.

j) Titular de la instal·lació: qualsevol persona física o jurídica que opere o controle la instal·lació bé en condició de propietari bé a l'empara de qualsevol altre títol jurídic, sempre que este li atorgue poders suficients sobre el funcionament tècnic i econòmic de la instal·lació.

k) Nou entrant: tota instal·lació que duga a terme una o més de les activitats indicades en l'annex I, a la qual se li concedisca una autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle per tractar-se d'una nova instal·lació o una renovació de l'autorització a causa d'un canvi en el caràcter o el funcionament de la instal·lació o a una ampliació d'esta, amb posterioritat a la notificació a la Comissió Europea del Pla nacional d'assignació.

l) Tona equivalent de diòxid de carboni: una tona mètrica de diòxid de carboni (CO) o una quantitat de qualsevol altre gas d'efecte hivernacle previst en l'annex II amb un potencial equivalent de calfament del planeta.

m) Projecte d'aplicació conjunta: un projecte d'inversió que complisca els requisits establits en l'article 6 del Pro-

tol de Kyoto a la Convenció Marc de Nacions Unides sobre Canvi Climàtic.

n) Projecte de desenvolupament net: un projecte d'inversió que complisca els requisits establits en l'article 12 del Protocol de Kyoto a la Convenció Marc de Nacions Unides sobre Canvi Climàtic.

o) Unitat de reducció de les emissions: una unitat expedida de conformitat amb l'article 6 del Protocol de Kyoto a la Convenció Marc de Nacions Unides sobre Canvi Climàtic.

p) Reducció certificada de les emissions: una unitat expedida de conformitat amb l'article 12 del Protocol de Kyoto a la Convenció Marc de Nacions Unides sobre Canvi Climàtic.

Article 3. *Comissió de coordinació de polítiques de canvi climàtic.*

1. Es crea la Comissió de coordinació de polítiques de canvi climàtic, com a òrgan de coordinació i col·laboració entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes per a l'aplicació del règim de comerç de drets d'emissió i el compliment de les obligacions internacionals i comunitàries d'informació inherents a este i, en particular, en els àmbits següents:

a) El seguiment del canvi climàtic i l'adaptació als seus efectes.

b) La prevenció i reducció de les emissions de gasos d'efecte hivernacle.

c) El foment de la capacitat d'absorció de carboni per les formacions vegetals.

d) L'elaboració de criteris i línies generals d'actuació de l'Autoritat Nacional designada per Espanya i dels criteris per a l'aprovació dels informes preceptius sobre la participació voluntària en els projectes de desenvolupament net i d'aplicació conjunta del Protocol de Kyoto a la Convenció Marc de Nacions Unides sobre Canvi Climàtic.

e) L'impuls de programes i actuacions que fomenten la reducció d'emissions en els sectors i activitats no inclosos en l'àmbit d'aplicació.

2. La Comissió estarà presidida pel secretari general per a la Prevenció i de la Contaminació i del Canvi Climàtic i comptarà amb els següents vocals:

a) Per l'Administració General de l'Estat: tres vocals designats per cada un dels Ministeris d'Economia i Hisenda, d'Indústria, Turisme i Comerç i de Medi Ambient; un vocal designat per cada un dels Ministeris de Justícia, de l'Interior, de Foment, d'Educació i Ciència, de Treball i Assumptes Socials, d'Agricultura, Pesca i Alimentació, d'Administracions Públiques, de Sanitat i Consum i de Vivenda, i un vocal designat per l'Oficina Econòmica del president del Govern.

b) Un vocal designat per cada comunitat autònoma.

c) Un vocal designat per cada una de les Ciutats de Ceuta i Melilla.

d) Un vocal representant de les Entitats Locals, designat per l'associació d'àmbit estatal amb més implantació.

3. L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes cooperaran i col·laboraran en matèria de canvi climàtic i se subministraran mútuament la informació de què disposen sobre metodologies aplicables als diferents sectors, millores tecnològiques i qualsevol altra que siga rellevant a l'efecte de l'autorització d'emissió, de la verificació de les emissions, de l'assignació individualitzada de drets d'emissió, o dels projectes de desenvolupament net i d'aplicació conjunta del Protocol de Kyoto a la Convenció Marc de Nacions Unides sobre Canvi Climàtic.

CAPÍTOL II

Autoritzacions d'emissió**Article 4. Instal·lacions sotmeses a autorització d'emissió.**

1. Tota instal·lació en què es desenvolupe alguna de les activitats i que genere les emissions especificades en l'annex I haurà de comptar amb autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle expedida en favor del seu titular.

2. L'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle tindrà el contingut mínim següent:

- a) Nom i adreça del titular de la instal·lació.
- b) Identificació i domicili de la instal·lació.
- c) Una descripció bàsica de les activitats i emissions de la instal·lació.
- d) Les obligacions de seguiment d'emissions, especificant la metodologia que s'ha d'aplicar i la seua freqüència, d'acord amb l'annex III d'este reial decret llei i amb la Decisió 2004/156/CE de la Comissió, de 29 de gener del 2004, per la qual s'establixen directrius per al seguiment i la notificació de les emissions de gasos d'efecte hivernacle, de conformitat amb la Directiva 2003/87/CE.
- e) Les obligacions de subministrament d'informació, d'acord amb l'annex III d'este reial decret llei, amb la Decisió 2004/156/CE de la Comissió, de 29 de gener del 2004, per la qual s'establixen directrius per al seguiment i la notificació de les emissions de gasos d'efecte hivernacle, de conformitat amb la Directiva 2003/87/CE i, si és el cas, amb la normativa de desplegament.
- f) L'obligació d'entregar, en els quatre mesos següents al final de cada any natural, drets d'emissió en quantitat equivalent a les emissions totals verificades de la instal·lació durant l'any anterior.
- g) Data prevista d'entrada en funcionament.

3. L'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, si així ho sol·licita el seu titular, podrà cobrir una o més instal·lacions, sempre que estes s'ubiquen en un mateix emplaçament, guarden una relació d'indole tècnica i compten amb un mateix titular.

4. L'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle s'atorgarà sempre que l'òrgan autonòmic competent considere acreditat que el titular és capaç de garantir el seguiment i notificació de les emissions d'acord amb el que disposen els paràgrafs d) i e) de l'article 4.2. Transcorregut el termini de tres mesos sense haver-se notificat resolució expressa, s'entendrà denegada la sol·licitud presentada.

Article 5. Sol·licitud d'autorització d'emissió.

El titular de la instal·lació haurà de dirigir la sol·licitud d'autorització a l'òrgan competent que designe la comunitat autònoma en el territori de la qual s'ubique la instal·lació. La sol·licitud d'autorització haurà de contindre, almenys, documentació amb la informació següent:

- a) Identificació i acreditació de ser titular de la instal·lació als efectes del que preveu este reial decret llei.
- b) Identificació i domicili de la instal·lació.
- c) Descripció de la instal·lació per a la qual se sol·licita autorització, així com de les seues activitats, incloent-hi la tecnologia utilitzada.
- d) Les matèries primeres i auxiliars emprades l'ús de les quals puga produir emissions de gasos inclosos en l'annex I.
- e) Les fonts d'emissió de gasos enumerats en l'annex I existents en la instal·lació.

f) Les mesures previstes per a realitzar el seguiment de les emissions, d'acord amb l'annex III d'este reial decret llei, amb la Decisió 2004/156/CE de la Comissió, de 29 de gener del 2004, per la qual s'establixen directrius per al seguiment i la notificació de les emissions de gasos d'efecte hivernacle, de conformitat amb la Directiva 2003/87/CE i, si és el cas, amb la normativa de desplegament.

La sol·licitud haurà d'anar acompanyada d'un resum explicatiu de les indicacions especificades en el paràgraf anterior.

Article 6. Canvis en la instal·lació.

El titular haurà d'informar l'òrgan competent de qualsevol projecte de canvi en el caràcter, el funcionament o la grandària de la instal·lació, així com de tot canvi que afecte la identitat o el domicili del titular. Si és el cas, a la vista de la informació remesa, l'òrgan autonòmic competent modificarà d'ofici l'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle en el termini màxim de tres mesos.

Article 7. Extinció de l'autorització.

Les autoritzacions d'emissió de gasos d'efecte hivernacle quedaran extingides en els supòsits de:

- a) Tancament de la instal·lació.
- b) Falta de posada en funcionament de la instal·lació, transcorreguts tres mesos des de la data d'inici d'activitat prevista en l'autorització, excepte causa justificada declarada per l'òrgan competent per a atorgar l'autorització.
- c) En els supòsits de sanció, d'acord amb el que preveu l'article 30.a).

Article 8. Comunicacions al Registre nacional de drets d'emissió.

Les comunitats autònomes comunicaran al Registre nacional de drets d'emissió les resolucions d'atorgament, modificació i extinció de les autoritzacions, en el termini de 10 dies des de la data de la resolució.

CAPÍTOL III

Agrupació d'instal·lacions**Article 9. Requisits de l'agrupació d'instal·lacions.**

1. Podran formar una agrupació d'instal·lacions per a cada un dels períodes de vigència d'un pla nacional d'assignació les instal·lacions que complisquen els requisits següents:

- a) Que totes les instal·lacions duguen a terme una activitat inclosa en el mateix epígraf de l'annex I.
- b) Que totes les instal·lacions compten amb una autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, atorgada conforme a l'article 4.
- c) Que designen un administrador fiduciari, que tindrà les obligacions previstes en l'article 13.

2. L'agrupació haurà de disposar d'una autorització atorgada a este efecte d'acord amb el procediment establert en l'article 12.

3. Qualsevol modificació en la composició de l'agrupació o en la identitat o facultats de l'administrador fiduciari haurà de ser comunicada a l'òrgan competent per a atorgar l'autorització.

Article 10. Contingut de l'autorització.

L'autorització d'agrupació d'instal·lacions tindrà el contingut mínim següent:

- Identificació de l'administrador fiduciari i descripció dels poders que li han sigut atribuïts.
- Identificació de les instal·lacions incloses en l'agrupació i de les autoritzacions d'emissió de gasos d'efecte hivernacle amb què estes compten.
- Enumeració de les obligacions i limitacions de l'administrador fiduciari en relació amb l'entrega de drets d'emissió i participació en el mercat, de conformitat amb el que preveu l'article 13.
- Termini de vigència de l'autorització.

Article 11. Sol·licitud d'autorització d'agrupació d'instal·lacions.

Els titulars de les instal·lacions que desitgen formar una agrupació hauran de presentar al Ministeri de Medi Ambient una sol·licitud conjunta d'autorització acompanyada de la documentació següent:

- Acreditació de la identitat de les instal·lacions i els seus titulars.
- Període per al qual se sol·licita l'autorització d'agrupació.
- Còpia compulsada de l'autorització d'emissió de cada instal·lació.
- Escritura pública d'atorgament de poder en favor d'un administrador fiduciari únic per la qual s'acredite la seua capacitat per a complir l'obligació d'entrega de drets d'emissió i es precise la relació entre tots els titulars de les instal·lacions incloses en l'agrupació i l'administrador.
- Declaració que l'administrador no es trobe, en el moment de presentar la sol·licitud, inhabilitat, conforme al que disposa la legislació mercantil.
- Informe explicatiu que valore la incidència de l'agrupació en el mercat interior.

Article 12. Procediment.

1. L'autorització d'agrupació d'instal·lacions serà atorgada pel Consell de Ministres a proposta dels Ministeris de Medi Ambient, d'Economia i Hisenda i d'Indústria, Turisme i Comerç, amb un informe previ de les comunitats autònomes en els territoris del qual s'ubiquen les instal·lacions sol·licitants i del Servei de Defensa de la Competència del Ministeri d'Economia i Hisenda. Este últim informe s'entendrà sense perjudici de les actuacions que siguen procedents, en aplicació de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de Defensa de la Competència.

2. Si la sol·licitud reuneix els requisits establerts en l'article 9.1 i es valoren favorablement els seus efectes sobre la competència, el mercat interior, i l'interès dels consumidors, es remetrà l'expedient a la Comissió Europea, la qual podrà, en un termini de tres mesos a partir de la seua recepció, rebutjar motivadament tota sol·licitud que no complisca els requisits de la Directiva 2003/87/CE.

En cas que la Comissió Europea rebutge la sol·licitud, l'òrgan competent només podrà autoritzar l'agrupació d'instal·lacions si aquella accepta les modificacions proposades.

3. La resolució haurà de dictar-se en un termini de sis mesos des de la presentació de la sol·licitud. Transcorregut este termini sense haver-se notificat resolució expressa, s'entendrà denegada la sol·licitud presentada.

4. La resolució que s'adopte es comunicarà en el termini de deu dies des de la seua adopció al Registre

Nacional de drets d'emissió i a les comunitats autònomes afectades.

Article 13. Obligacions de l'administrador fiduciari.

1. Els drets d'emissió corresponents al total de drets assignats a cada una de les instal·lacions incloses en l'agrupació seran transferits del compte d'havers de l'Administració General de l'Estat a la de l'agrupació.

2. L'entrega anual de drets d'emissió en quantitat equivalent a la suma de les emissions verificades de les instal·lacions incloses en l'agrupació haurà d'efectuar-se per l'administrador fiduciari.

3. L'administrador fiduciari no podrà transmetre drets d'emissió del titular l'informe del qual no haja sigut considerat conforme, d'acord amb el que preveu l'article 23.

CAPÍTOL IV**Pla nacional d'assignació****Article 14. Naturalesa i contingut del Pla nacional d'assignació.**

1. El Pla nacional d'assignació estableix el nombre total de drets d'emissió que es preveu assignar per a cada un dels períodes establerts en l'article 15, així com el procediment d'assignació d'estos drets.

2. El Pla nacional d'assignació haurà de basar-se en criteris objectius i transparents, inclosos els enumerats en l'article 17.

Haurà de tindre en compte les al·legacions formulades directament o a través de les vies de consulta i participació en els tràmits d'audiència i informació pública, en especial les corresponents als sectors d'activitats incloses en el seu àmbit d'aplicació.

3. El Pla nacional d'assignació serà aprovat pel Govern mitjançant un reial decret, a proposta dels ministres d'Economia i Hisenda, d'Indústria, Turisme i Comerç i de Medi Ambient i després de la consulta a les comunitats autònomes, almenys diuït mesos abans de l'inici del període corresponent.

4. Es constituïran taules de diàleg social per a garantir la participació de les organitzacions sindicals i empresarials en l'elaboració i el seguiment del Pla nacional d'assignació quant als seus efectes en la competitivitat, l'estabilitat en l'ocupació i la cohesió social.

Article 15. Vigència del Pla nacional d'assignació.

1. El primer Pla nacional d'assignació tindrà un període de vigència de tres anys, a comptar de l'1 de gener del 2005.

2. El segon Pla nacional d'assignació i els successius tindran un període de vigència de cinc anys cada un.

Article 16. Mètode d'assignació.

1. L'assignació de drets per al període de tres anys que s'inicia l'1 de gener del 2005 serà gratuïta, excepte allò que disposa per a la reserva de nous entrants l'article 18.

2. El 90 per cent dels drets corresponents al període de cinc anys que s'inicia l'1 de gener del 2008 s'assignarà de forma gratuïta, assignant-se el 10 per cent restant d'acord amb el que s'establisca en el corresponent pla nacional d'assignació.

Article 17. Criteris d'assignació.

1. La quantitat total de drets que assigne el pla s'establirà d'acord amb la normativa comunitària i, en particular, en funció de:

a) Els compromisos internacionals en matèria d'emissions de gasos d'efecte hivernacle assumits per Espanya.

b) La contribució de les instal·lacions sotmeses a l'àmbit d'aplicació d'este reial decret llei al total de les emissions nacionals.

c) Les previsions d'emissió, incloses les possibilitats tècniques i econòmiques de reducció d'emissions en tots els sectors i els altres instruments legislatius i polítics comunitaris.

d) Les previsions d'obertura de noves instal·lacions o ampliació de les existents en els sectors inclosos en l'àmbit d'aplicació d'este reial decret llei durant el període de vigència del pla.

2. El pla establirà la metodologia d'assignació individual que en tot cas haurà de tindre en compte la normativa comunitària i, en particular, els criteris següents:

a) Que no genere diferències injustificades entre sectors d'activitat ni entre instal·lacions, de conformitat amb els articles 87 i 88 del Tractat de la Comunitat Europea.

b) Que siga coherent amb les possibilitats tècniques i econòmiques de reducció de cada sector.

Podran així mateix tindre's en compte la mitjana d'emissions per producte, el potencial de reducció en cada activitat, les previsions d'evolució de la producció i les mesures de reducció adoptades abans de l'establiment del mercat de drets d'emissió.

Article 18. Reserva per a nous entrants.

1. El Pla nacional d'assignació determinarà quina quantitat de drets d'emissió queda reservada per a nous entrants, així com els criteris que regiran la distribució dels drets inclosos en la dita reserva, tenint en compte l'orde temporal de sol·licitud, l'ús de tecnologies energèticament eficients. Així mateix, en la distribució dels drets inclosos en la reserva de nous entrants es podran tindre en compte criteris de cohesió territorial.

2. En el supòsit previst en l'article 26.4, els drets no transferits del compte d'havers de l'Administració General de l'Estat a la dels titulars d'instal·lacions passaran a formar part de la reserva per a nous entrants.

3. Els drets inclosos en la reserva de nous entrants que no s'hagen assignat abans del 30 de juny de l'últim any del període corresponent al Pla nacional d'assignació en vigor podran ser alienats conforme al que disposa la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del Patrimoni de les Administracions Públiques.

Article 19. Assignació individualitzada de drets d'emissió.

1. Els titulars de les instal·lacions hauran de sol·licitar al Ministeri de Medi Ambient l'assignació de drets d'emissió per al període de vigència del Pla nacional d'assignació.

La dita sol·licitud es presentarà davant de l'òrgan autonòmic competent per a tramitar l'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, que la remetrà, junt amb la documentació exigida en l'apartat 3 d'este article, al Ministeri de Medi Ambient en un termini màxim de deu dies.

2. La sol·licitud haurà de presentar-se 12 mesos abans de l'inici de cada període de vigència de cada Pla nacional d'assignació.

Les instal·lacions que tinguen la consideració de nous entrants sol·licitaran l'assignació individualitzada de drets d'emissió una vegada que disposen d'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

3. La sol·licitud d'assignació de drets haurà d'estar acompanyada de la documentació en què conste:

a) Acreditació de ser titular de la instal·lació i disposar d'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

b) Dades de la instal·lació, referides als tres anys immediatament anteriors a la presentació de la sol·licitud, sobre:

1r. Emissions dels gasos d'efecte hivernacle inclosos en l'annex I, per combustió i per procés.

2n. Consum de combustible, classificat segons tipus de combustible.

No serà necessari aportar les dades d'emissions verificades que ja consten inscrites en el Registre Nacional de Drets d'Emissió.

c) Estimació de l'evolució en la instal·lació de la producció, els consums de combustible i matèries primeres, així com de les emissions de gasos d'efecte hivernacle, per al període comprès en el Pla nacional d'assignació.

En el supòsit d'instal·lacions amb la consideració de nous entrants indicarà la data probable de posada en funcionament.

4. La resolució d'assignació de drets d'emissió correspon al Consell de Ministres, realitzat el tràmit d'informació pública, després de consultar la Comissió de coordinació de polítiques de canvi climàtic, i a proposta dels Ministeris d'Economia i Hisenda, d'Indústria, Turisme i Comerç i de Medi Ambient.

5. La resolució determinarà la quantitat de drets assignada a cada instal·lació durant el període de vigència del Pla nacional d'assignació, i la seua distribució anual. Transcorregut el termini de tres mesos sense haver-se notificat resolució expressa, s'entendrà denegada la sol·licitud presentada.

6. Esta resolució serà comunicada, en el termini de 10 dies des de la seua adopció, al Registre nacional de drets d'emissió i a les comunitats autònomes.

7. En els supòsits en què, com a conseqüència de millores tecnològiques no previstes en l'assignació inicial, es produísca una modificació en les característiques d'una instal·lació que determine un canvi en l'autorització i una reducció significativa d'emissions, el titular de l'esmentada instal·lació mantindrà l'assignació inicial de drets d'emissió. Excepcionalment, en les instal·lacions que exercisquen activitats incloses en l'epígraf 1.a) de l'annex I, el Govern podrà decidir, de forma motivada, si es manté o modifica l'assignació inicial de drets d'emissió.

8. Les resolucions sobre l'assignació individualitzada de drets d'emissió seran accessibles al públic, en els termes i amb les limitacions previstes en les normes reguladores del dret d'accés a la informació en matèria de medi ambient.

CAPÍTOL V**Drets d'emissió****Article 20. Naturalesa jurídica dels drets d'emissió.**

1. El dret d'emissió es configura com el dret subjectiu a emetre una tona equivalent de diòxid de carboni des

d'una instal·lació inclosa en l'àmbit d'aplicació d'este reial decret llei.

2. La titularitat originària de la totalitat dels drets d'emissió que figuren en cada Pla nacional d'assignació, i la titularitat dels drets d'emissió que formen part de la reserva per a nous entrants, correspon a l'Administració General de l'Estat, que els assignarà, alienarà o cancel·larà de conformitat amb el que estableix este reial decret llei.

3. El dret d'emissió serà vàlid únicament per al període de vigència de cada Pla nacional d'assignació.

4. El dret d'emissió tindrà caràcter transmissible.

5. L'expedició, titularitat, transferència, transmissió, entrega i cancel·lació dels drets d'emissió haurà de ser objecte d'inscripció en el Registre nacional de drets d'emissió.

6. Els drets d'emissió poden tindre el seu origen en:

- El Pla nacional d'assignació d'Espanya.
- Un pla nacional d'assignació d'un altre Estat membre de la Unió Europea.
- Un tercer país amb compromís de reducció o limitació d'emissions que siga part del Protocol de Kyoto a la Convenció Marc de Nacions Unides de Canvi Climàtic, sempre que hi haja un reconeixement previ en un instrument internacional.
- Una unitat de reducció d'emissions o una reducció certificada d'emissions procedents dels mecanismes d'aplicació conjunta o desenvolupament net que complisca tots els requisits establits per Nacions Unides i hagen sigut vàlidament reconeguts als efectes de complir l'obligació d'entrega prevista en l'article 4.2.f).

Article 21. *Transmissió dels drets d'emissió.*

1. Els drets d'emissió podran ser objecte de transmissió:

- Entre persones físiques o jurídiques en la Unió Europea.
- Entre les anteriors i persones físiques o jurídiques en tercers Estats, després del reconeixement mutu dels drets de les parts firmants en virtut d'un instrument internacional.

2. L'adquisició de drets d'emissió per una persona física o jurídica que no tinga la condició de titular d'instal·lació requerirà la prèvia obertura d'un compte d'havers en el Registre nacional de drets d'emissió.

3. Els drets d'emissió només podran ser objecte de transmissió per part del seu titular una vegada expedits i transferits al seu compte d'havers conforme al que estableix l'article 26.

CAPÍTOL VI

Obligacions d'informació de les emissions

Article 22. *Remissió d'informació.*

El titular de la instal·lació haurà de remetre a l'òrgan autonòmic competent, abans del 28 de febrer, l'informe verificat sobre les emissions de l'any precedent, que s'ajustarà al que exigix l'autorització, segons el que disposa l'article 4.2.e).

L'informe haurà de ser verificat, de conformitat amb el que disposa l'annex IV, pels organismes de verificació acreditats conforme al que estableix la normativa de desplegament d'este reial decret llei.

Article 23. *Valoració de l'informe verificat.*

1. Si l'òrgan autonòmic competent dóna la seua conformitat a l'informe verificat de la instal·lació, caldrà inscriure, abans del 31 de març, la dada sobre emissions de l'any precedent en la taula d'emissions verificades que

a este efecte s'habilite en el Registre nacional de drets d'emissió.

2. Si l'òrgan autonòmic competent discrepa de l'informe verificat, notificarà al titular de la instal·lació l'existència de discrepàncies, la proposta de resolució d'estes per a poder considerar satisfactori l'informe i, si és el cas, l'estimació d'emissions. Examinades les al·legacions del titular, l'òrgan autonòmic competent resoldrà i inscriurà en la taula d'emissions verificades habilitada a este efecte en el registre la dada sobre emissions de la instal·lació.

3. En els supòsits en què el titular no remeta l'informe verificat en el termini establert en l'article 22, l'òrgan autonòmic competent procedirà a l'estimació d'emissions i inscriurà en la taula d'emissions verificades habilitada a este efecte en el registre la dada sobre emissions de la instal·lació.

4. L'estimació de la dada d'emissions en els supòsits dels apartats 2 i 3 es realitzarà d'acord amb la metodologia exigible al titular de la instal·lació afectada.

Article 24. *Suspensió de les operacions de transmissió de drets d'emissió.*

En els supòsits previstos en els apartats 2 i 3 de l'article 23, el titular no podrà transmetre drets d'emissió mentre no es produïska la inscripció de la dada sobre emissions per l'òrgan autonòmic competent.

CAPÍTOL VII

Registre nacional de drets d'emissió

Article 25. *El Registre nacional de drets d'emissió.*

1. El Registre nacional de drets d'emissió és l'instrument a través del qual s'assegura la permanent actualització de la comptabilitat relativa als drets d'emissió.

2. El registre serà accessible al públic i estarà adscrit al Ministeri de Medi Ambient.

3. El registre tindrà com a objecte la inscripció de totes les operacions relatives a l'expedició, titularitat, transmissió, transferència, entrega, retirada i cancel·lació de drets d'emissió.

Així mateix, inscriurà la suspensió de la capacitat de transmetre drets d'emissió en els supòsits previstos en els articles 13.3, 24 i 28.

4. El registre constarà, almenys, dels següents comptes i taules:

a) Un compte d'havers, un altre de retirada i una altre de cancel·lació de què serà titular l'Administració General de l'Estat. En el compte d'havers s'inscriuran la totalitat dels drets d'emissió que figuren en cada pla nacional d'assignació, de conformitat amb el que disposa l'article 20.2.

b) Un compte d'havers per cada instal·lació, a nom del seu titular.

c) Un compte d'havers per cada agrupació d'instal·lacions, a nom del seu administrador fiduciari.

d) Un compte d'havers per cada persona física o jurídica diferent de les anteriors que siga part en una transmissió de drets.

e) Una taula d'emissions verificades.

f) Una taula d'entrega de drets.

g) Una taula sobre l'estat de compliment.

5. Les normes d'organització i funcionament del registre es desenvoluparan per reial decret, d'acord amb el que disposa el Reglament sobre règim normalitzat i

garantit de registres nacionals aprovat per la Comissió Europea.

Article 26. *Expedició de drets d'emissió.*

1. Tots els drets que el Pla nacional d'assignació vigent preveu assignar per al període seran expedits i inscrits en el compte d'havers de l'Administració General de l'Estat abans del 28 de febrer de l'any inicial del període de vigència de cada pla.

2. Abans del 28 de febrer de cada any, el registre transferirà del compte d'havers de l'Administració General de l'Estat al del titular de cada instal·lació o al de l'administrador fiduciari de cada agrupació els drets que li corresponguen, d'acord amb la distribució temporal establida en la resolució a què es referix l'article 19.5.

3. Els drets assignats a nous entrants i a instal·lacions l'ampliació o l'entrada en funcionament dels quals haja quedat prevista en el Pla nacional d'assignació inicial seran transferits del compte d'havers de l'Administració General de l'Estat a la del titular de la instal·lació quan la comunitat autònoma comuniqui al Registre que la instal·lació s'ha posat en funcionament.

4. El registre no transferirà del compte d'havers de l'Administració General de l'Estat a la del titular de la instal·lació els drets assignats quan s'haja extingit l'autorització de la instal·lació per alguna de les causes previstes en l'article 7.

Article 27. *Entrega i cancel·lació de drets d'emissió.*

1. El registre procedirà, en qualsevol moment i a petició del seu titular, a la cancel·lació dels drets d'emissió.

2. Abans del 30 d'abril de cada any, els titulars de les instal·lacions o els administradors fiduciaris hauran d'entregar un nombre de drets d'emissió equivalent a la dada d'emissions verificades inscrita, de conformitat amb el que disposa l'article 23.

L'entrega determinarà la transferència de drets del compte d'havers del titular a la d'havers de l'Administració General de l'Estat, i quedarà reflectida en les taules d'entrega de drets i d'estat de compliment.

3. En tot cas, transcorregut el termini de quatre mesos comptats des de la finalització del període de vigència de cada Pla nacional d'assignació, els drets d'emissió vàlids per a eixe període caducaran automàticament i es cancel·laran d'ofici pel registre.

Article 28. *Relació del Registre nacional amb l'administrador central.*

Quan l'administrador central designat per la Comissió Europea detecte irregularitats en relació amb alguna operació de transferència de drets d'emissió i informe d'això al Registre nacional de drets d'emissió, este suspènca cautelarment la inscripció de l'operació afectada i de qualsevol altra en què estiguen implicats els drets d'emissió corresponents fins que s'hagen resolt les irregularitats detectades.

CAPÍTOL VIII

Règim sancionador

Article 29. *Tipificació de les infraccions.*

1. A l'efecte d'este reial decret llei, i sense perjudi del que hi dispose la legislació autonòmica, les infraccions administratives es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

2. Són infraccions administratives molt greus les següents:

a) Exercir l'activitat sense la preceptiva autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

b) Incomplir l'obligació d'informar sobre la modificació del caràcter, el funcionament o la grandària de la instal·lació, establida en l'article 6, sempre que supose alteracions significatives en les dades d'emissions o requerisca canvis en la metodologia aplicable per a complir les obligacions de seguiment previstes en l'article 4.2.d).

c) No presentar l'informe anual verificat exigint en l'article 22.

d) Ocultar o alterar intencionadament la informació exigida en l'article 19.3.

e) Incomplir l'obligació d'entregar drets exigida en l'article 27.2.

f) Impedir l'accés del verificador als emplaçaments de la instal·lació en els supòsits en què estiga facultat per l'annex IV d'este reial decret llei i la seua normativa de desplegament.

g) No aportar la informació necessària per al procediment de verificació.

3. Són infraccions administratives greus:

a) Ocultar o alterar intencionadament la informació exigida en els articles 5.1, 6 i 11.

b) Incomplir l'obligació d'informar sobre la modificació de la identitat o el domicili del titular establida en l'article 6.

c) Incomplir les condicions de seguiment de les emissions establides en l'autorització quan d'este incompliment es deriven alteracions en les dades d'emissions.

d) Incomplir les normes reguladores dels informes anuals verificats, sempre que implique alteració de les dades d'emissions.

4. Són infraccions administratives lleus:

a) Incomplir les condicions de seguiment de les emissions establides en l'autorització quan d'este incompliment no es deriven alteracions en les dades d'emissions.

b) Incomplir les normes reguladores dels informes anuals verificats, sempre que no implique alteració de les dades d'emissions.

c) Incomplir qualsevol altres obligacions establides en este reial decret llei.

Article 30. *Sancions.*

Les infraccions tipificades en l'article 29 donaran lloc a la imposició de totes o alguna de les sancions següents:

a) En cas d'infracció molt greu:

1r. Multa des de 50.001 fins a dos milions d'euros.

2n. Clausura temporal, total o parcial, de les instal·lacions per un període màxim de dos anys.

3r. Inhabilitació per a l'exercici de les funcions d'administrador fiduciari per un període no superior a dos anys.

4t. Extinció de l'autorització o suspensió d'esta per un període màxim de dos anys.

5t. En els supòsits previstos en l'article 29.2.e), multa de 100 euros per cada tona emesa en excés i la publicació, a través dels mitjans que l'autoritat competent considere oportuns, de les sancions imposades una vegada que estes hagen adquirit fermesa, així com els noms, cognoms o raó social de les persones físiques o jurídiques responsables i l'indole de les infraccions.

El pagament de la multa no eximirà el titular d'entregar una quantitat de drets d'emissió equivalent a la de les emissions en excés, en el moment d'entregar els drets d'emissió corresponents a l'any natural següent al de comissió de la infracció.

b) En cas d'infracció greu:

1r. Multa des de 10.001 fins a 50.000 euros.

2n. Suspensió de l'autorització per un període màxim d'un any.

c) En cas d'infracció lleu: multa de fins a 10.000 euros.

Article 31. *Responsabilitat de l'administrador fiduciari.*

En cas d'agrupació d'instal·lacions, quan s'incórrega en les infraccions previstes en l'article 29.2.e), l'administrador fiduciari respondrà directament del pagament de la sanció pecuniària que es puga imposar.

Subsidiàriament, respondran del pagament de l'esmentada sanció els titulars de les instal·lacions, en proporció a les emissions realitzades per les seues respectives instal·lacions respecte al total de les emeses pel conjunt de l'agrupació, durant el període de vigència del Pla nacional d'assignació.

Article 32. *Graduació de les sancions.*

1. En la imposició de les sancions caldrà mantindre la deguda adequació entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció aplicada, amb especial consideració dels criteris següents:

a) L'existència d'intencionalitat.

b) La reincidència per comissió de més d'una infracció tipificada en este reial decret llei, quan així haja sigut declarat per resolució ferma.

c) El benefici obtingut per la comissió de la infracció.

d) La diferència entre les emissions reals i les notificades.

2. Els criteris establits es tindran en compte per a graduar la sanció que s'imposa dins de l'interval corresponent a cada tipus d'infracció.

3. Les infraccions tipificades en l'article 29.3 no donaran lloc a la sanció de suspensió de l'autorització prevista en l'article 30.b).2 quan s'haja procedit a l'esmena de la infracció per pròpia iniciativa.

4. En tot cas, la clausura temporal, total o parcial, de les instal·lacions s'acordarà sense perjudici del pagament del salari o de les indemnitzacions als treballadors que siguin procedents i de les mesures que puguen arbitrar-se per a la seua garantia.

5. Quan la quantia de la multa resulte inferior al benefici obtingut per la comissió de la infracció, la multa podrà ser augmentada fins al doble d'este benefici.

Article 33. *Concurrència de sancions.*

Quan, per uns mateixos fets i fonaments jurídics, l'infractor puga ser sancionat d'acord amb este reial decret llei i amb una altra o altres lleis que siguin aplicables de les possibles sancions se li imposarà la de més gravetat.

Article 34. *Mesures de caràcter provisional.*

Quan s'haja iniciat un procediment sancionador per infracció molt greu o greu, i si fóra necessari per a assegu-

rar l'eficàcia de la resolució, l'òrgan competent per a sancionar podrà acordar alguna o algunes de les següents mesures provisionals:

a) Clausura temporal, parcial o total, de les instal·lacions, únicament quan es tracte de procediments incoats per infraccions molt greus, i tenint en compte el que disposa l'article 32.4.

b) Precintament d'aparells o equips.

c) Suspensió temporal de l'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

d) Suspensió de l'accés al mercat de drets d'emissió.

Article 35. *Potestat sancionadora.*

Correspon a les comunitats autònomes l'exercici de la potestat sancionadora, a excepció de:

a) La infracció prevista en l'article 29.2.d).

b) La infracció prevista en l'article 29.2.e), en les agrupacions d'instal·lacions autoritzades de conformitat amb l'article 12.

Les sancions corresponents a estos dos supòsits seran imposades pel Consell de Ministres.

Disposició addicional primera. *Incorporació de l'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle a l'autorització ambiental integrada.*

El contingut de l'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle podrà incorporar-se a l'autorització ambiental integrada regulada en la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, en les condicions que determinen les comunitats autònomes.

Disposició addicional segona. *Autoritat nacional dels mecanismes basats en projectes del Protocol de Kyoto.*

1. Es crea una comissió interministerial que exercirà com a autoritat nacional designada per als mecanismes basats en projectes del Protocol de Kyoto, amb les funcions següents:

a) Emetre els informes preceptius sobre la participació voluntària en els projectes de desenvolupament net i aplicació conjunta, d'acord amb el que preveu la normativa internacional i comunitària vigent.

b) Proposar al Consell de Ministres el reconeixement d'unitats de reducció d'emissions o reduccions certificades d'emissions com a drets d'emissió vàlids a l'efecte del que disposa l'article 20.6.d).

c) Actuar com a punt focal d'Espanya en la relació amb l'autoritat nacional designada per altres països per a la promoció i el desenvolupament de projectes de desenvolupament net i aplicació conjunta.

d) Elevar a la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics i a la Comissió de coordinació de polítiques de canvi climàtic un informe anual sobre les actuacions dutes a terme durant l'any anterior.

2. L'autoritat nacional podrà subscriure convenis de col·laboració amb les comunitats autònomes a fi de fomentar i facilitar el desenvolupament dels mecanismes basats en projectes del Protocol de Kyoto a la Convenció Marc de Nacions Unides sobre canvi climàtic.

3. La comissió interministerial estarà integrada per un vocal de l'Oficina Econòmica del president del Govern i dos vocals amb rang de subdirector general de cada un dels Ministeris d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, d'Economia i Hisenda, d'Indústria, Turisme i Comerç i

de Medi Ambient, designats pels titulars dels respectius departaments.

La presidència de la comissió interministerial correspon al secretari general per a la Prevenció de la Contaminació i del Canvi Climàtic.

La secretaria de la comissió interministerial s'encomandarà a un funcionari de l'Oficina Espanyola de Canvi Climàtic que, si no té la condició de vocal, assistirà a les reunions amb veu i sense vot.

4. La comissió es reunirà sempre que ho estimen necessari el seu president o els representants, almenys, de dos dels ministeris, i, com a mínim, dos vegades a l'any.

La comissió es regirà pel que disposa el capítol II del títol II de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Disposició addicional tercera. Projectes de desenvolupament net i d'aplicació conjunta.

1. Els promotors de projectes de desenvolupament net i d'aplicació conjunta que, d'acord amb el que preveu la normativa internacional i comunitària, hagen de comptar amb un informe de l'autoritat nacional designada per Espanya presentaran una sol·licitud acompanyada d'una còpia del projecte i la seua descripció tècnica.

2. L'autoritat nacional haurà d'analitzar el projecte en un termini màxim de dos mesos, i emetre un informe basant-se en els criteris tècnics i ambientals establits en la normativa internacional i comunitària, en particular, en les Decisions 16 i 17/CP.7 de la Conferència de les Parts de la Convenció Marc de Nacions Unides sobre Canvi Climàtic.

3. Per a facilitar el desenvolupament dels mecanismes basats en projectes, les comunitats autònomes podran crear centres que col·laboren amb l'Autoritat Nacional en els àmbits següents:

a) Facilitar el coneixement de les alternatives disponibles als diferents actors econòmics locals perquè valoren els costos i beneficis.

b) Treballar amb els participants potencials en el mercat per a augmentar la seua capacitat i per a facilitar els coneixements de les modalitats dels mecanismes basats en projectes del Protocol de Kyoto.

c) Editar material sobre els mecanismes basats en projectes i servir de punt de contacte per als promotors de projectes.

d) Fomentar l'intercanvi de coneixements entre diferents regions.

e) Conèixer i aplicar programes de la Unió Europea, de Nacions Unides o d'altres organismes multilaterals.

f) Facilitar que els actors econòmics definisquen i desenvolupen innovació en metodologia.

g) Facilitar i coordinar els interessos de les empreses en els diferents moments d'un mecanisme basat en projectes.

h) Fomentar la col·laboració entre el sector públic i el sector privat en esta matèria.

i) Efectuar una valoració prèvia en relació amb els projectes presentats per empreses ubicades en l'àmbit territorial de la Comunitat Autònoma, i proposar-los, si és el cas, a l'Autoritat Nacional, a l'efecte del que preveu l'apartat 1.a) de la disposició addicional segona.

Disposició transitòria primera. Pla nacional d'assignació de drets d'emissió 2005-2007.

El termini d'aprovació previst en l'article 14.3 no s'aplicarà al Pla nacional d'assignació de drets d'emissió 2005-2007

Disposició transitòria segona. Instal·lacions existents a l'entrada en vigor d'este reial decret llei.

1. L'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle serà exigible a partir de l'1 de gener del 2005.

Les instal·lacions existents a l'entrada en vigor d'este reial decret llei hauran de sol·licitar la dita autorització abans del 30 de setembre del 2004 a l'òrgan que haja designat la Comunitat Autònoma en el territori de la qual s'ubique o, si no n'hi ha, al competent en matèria de medi ambient. Fins que es dicte una resolució expressa, a partir de l'1 de gener del 2005 la instal·lació podrà continuar funcionant de forma provisional, sempre que establisca el sistema de seguiment d'emissions previst en l'article 4.2.d).

2. La sol·licitud d'assignació de drets d'emissió per al període 2005-2007 es presentarà directament davant del Ministeri de Medi Ambient abans de 30 de setembre del 2004, acompanyada de la documentació següent:

a) Acreditació d'haver sol·licitat l'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

b) Estimació de l'evolució en la instal·lació de la producció, els consums de combustible i matèries primeres, així com de les emissions de gasos d'efecte hivernacle, per al període comprés en el Pla nacional d'assignació.

c) Dades de la instal·lació, referides als anys 2000 al 2002, ambdós inclusivament, sobre:

1r. Emissions dels gasos d'efecte hivernacle inclosos en l'annex I, per combustió i per procés.

2n. Consum de combustible, classificat segons tipus de combustible.

La fiabilitat de les dades a què es referix este paràgraf c) serà acreditada, alternativament, per mitjà de:

Informe de verificador ambiental acreditat conforme al que disposa el Reial Decret 85/1996, de 26 de gener, pel qual s'establixen normes per a l'aplicació del Reglament (CEE) 1836/93, del Consell, de 29 de juny, pel qual es permet que les empreses del sector industrial s'adherisquen amb caràcter voluntari a un sistema comunitari de gestió i auditoria mediambientals.

Certificat de la Comunitat Autònoma en el territori de la qual s'ubique la instal·lació.

Declaració jurada o promesa del titular de la instal·lació.

L'obligació o alteració intencionada de la informació continguda en la declaració jurada o promesa s'entendrà equivalent a la infracció tipificada en l'article 29.2.d).

Disposició transitòria tercera. Ampliació o entrada en funcionament d'instal·lacions durant el període de vigència del Pla nacional d'assignació 2005-2007.

1. El Pla nacional d'assignació 2005-2007 podrà preveure l'assignació de drets a instal·lacions per a les quals estiga prevista la seua ampliació o entrada en funcionament durant el seu període de vigència, sempre que compten, en el moment de sol·licitar l'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, amb totes les llicències i permisos administratius exigits per la legislació que els resulte aplicable. A estos efectes, la sol·licitud d'autorització d'emissió haurà d'indicar la data prevista per a la seua entrada en funcionament i presentar-se abans del 30 de setembre del 2004.

En el supòsit d'ampliació d'instal·lacions, la resolució d'assignació de drets d'emissió indicarà la quantitat de drets corresponent a l'ampliació, que s'expediran d'acord amb el que estableix l'article 26.3.

2. En el període 2005-2007, només tindran la consideració de nous entrants les instal·lacions que sol·liciten

l'autorització prevista en el capítol II amb posterioritat al 30 de setembre del 2004.

3. L'assignació de drets a les instal·lacions d'ampliació o entrada en funcionament de les quals estiga prevista amb posterioritat a l'1 de gener del 2005 es calcularà en funció de les mensualitats que resten per a la finalització del període de vigència del Pla. En el cas que l'entrada en funcionament es retarde més d'un mes des de la data prevista, en la transferència de drets al compte d'havers del titular es descomptarà la part proporcional al retard.

Disposició transitòria quarta. *Exclusió temporal.*

1. Excepcionalment, fins al 31 de desembre del 2007 el titular d'una instal·lació podrà sol·licitar la seua exclusió temporal de l'àmbit d'aplicació d'este reial decret llei, excepte el que disposa l'apartat 4 d'esta disposició transitòria. La sol·licitud d'exclusió temporal haurà de presentar-se a l'òrgan competent que designe la comunitat autònoma acompanyada de documentació justificativa que acredite el compliment de les condicions següents:

a) Que la instal·lació limitarà les seues emissions de manera equivalent a com ho faria en cas que no siga exclosa en virtut de les polítiques i mesures nacionals vigents.

b) Que quedarà subjecta a obligacions de seguiment i subministrament d'informació sobre emissions equivalents a les previstes en este reial decret llei.

c) Que no es produiran distorsions del mercat interior com a conseqüència de la seua exclusió.

2. L'òrgan competent, després del tràmit d'informació pública, remetrà l'expedient complet al Ministeri de Medi Ambient, per a la seua tramitació a la Comissió Europea, a l'efecte del que disposa l'article 27 de la Directiva 2003/87/CE.

3. Les instal·lacions excloses quedaran sotmeses al règim d'infraccions i sancions previst en el capítol VIII, en tot allò que afecte el compliment de les obligacions de seguiment i subministrament de la informació sobre emissions.

Així mateix, l'incompliment del compromís de limitació d'emissions a què es referix l'apartat 1.a) d'esta disposició transitòria s'entendrà equivalent a la infracció tipificada en l'article 29.2.e).

4. El que estableix esta disposició transitòria no eximix els titulars de les instal·lacions del compliment de les obligacions que estableix este reial decret llei, fins que la Comissió Europea en dispose l'exclusió temporal.

En este cas, s'entendrà extingida l'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, i quant als drets d'emissió assignats, s'aplicarà el que disposen els articles 18.2 i 26.

Disposició transitòria cinquena. *Agrupacions d'instal·lacions en el període 2005-2007.*

1. Durant la vigència del primer Pla nacional d'assignació, podran sol·licitar autorització d'agrupació els titulars de les instal·lacions que exercisquen activitats incloses en l'annex I, excepte les incloses en l'epígraf 1.a).

2. Als efectes de l'article 11.c), n'hi haurà prou amb acreditar haver sol·licitat l'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle abans del 30 de setembre del 2004.

Disposició transitòria sexta. *Assignació de drets addicionals per causa de força major.*

Excepcionalment, quan concórrega causa de força major que ho justifique, els titulars d'instal·lacions podran sol·licitar l'assignació de drets addicionals no transmissi-

bles vàlids fins al 31 de desembre del 2007. En el cas que el Consell de Ministres, a la vista de la documentació aportada, aprecie la concurrència de força major, traslladarà la sol·licitud per a la seua tramitació davant de la Comissió Europea.

Disposició transitòria setèima. *Quantia de les multes durant el període 2005-2007.*

Durant el període de tres anys que s'inicia l'1 de gener del 2005, la multa corresponent a la infracció tipificada en l'article 29.2.e) serà de 40 euros per cada tona emesa en excés.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació.*

Es modifica la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, en els termes següents:

U. S'introdueix un nou apartat 2 en l'article 22, amb la redacció següent:

«2. En cas d'instal·lacions subjectes al Reial Decret llei pel qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, l'autorització no inclourà valors límit per a les emissions directes d'estos gasos, excepte quan siga necessari per a garantir que no es provoque contaminació local significativa.

El que preveu el paràgraf anterior no s'aplicarà a les instal·lacions excloses temporalment del règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, de conformitat amb el que preveu la disposició transitòria quarta del mencionat reial decret llei.»

Dos. Els apartats 2, 3, 4 i 5 de l'article 22 passen a ser els apartats 3, 4, 5 i 6, respectivament.

Disposició final segona. *Títols competencials.*

Este reial decret llei es dicta a l'empara de les competències exclusives de l'Estat que preveu l'article 149.1.13a i 23a de la Constitució, en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, a excepció de la disposició addicional segona.

Disposició final tercera. *Desplegament reglamentari.*

El Govern, en l'àmbit de les seues competències, dictarà les disposicions necessàries per al desplegament d'este reial decret llei.

Així mateix, el Govern, mitjançant un reial decret, podrà modificar la composició i funcions de la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic i de l'autoritat nacional designada per als mecanismes basats en projectes del Protocol de Kyoto.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Este reial decret llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Palma de Mallorca, 27 d'agost del 2004.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

ANNEX I**Categories d'activitats i gasos inclosos en l'àmbit d'aplicació**

1. No hi estan incloses les instal·lacions o parts d'instal·lacions la dedicació principal de les quals siga la investigació, el desenvolupament i l'experimentació de nous productes i processos.

2. Els valors llindar que figuren més avant es refereixen en general a la capacitat de producció o a la producció. Si un mateix titular realitzara diverses activitats de la mateixa categoria en la mateixa instal·lació o emplaçament, se sumaran les capacitats de les dites activitats.

Activitats	Gasos
Activitats energètiques.	Diòxid de carboni.
Epígrafs:	
1. Instal·lacions de combustió amb una potència tèrmica nominal superior a 20 MW, incloent-hi:	Diòxid de carboni.
a) Instal·lacions de producció d'energia elèctrica de servei públic.	
b) Instal·lacions de cogeneració que produeixen energia elèctrica en règim ordinari o en règim especial, independentment del sector en què donin servei.	Diòxid de carboni.
En queden excloses les instal·lacions de residus perillosos o de residus urbans.	
2. Refineries d'hidrocarburs.	Diòxid de carboni.
3. Coqueries.	
Producció i transformació de metalls ferris.	Diòxid de carboni.
Epígrafs:	
4. Instal·lacions de calcinació o sinterització de minerals metàl·lics inclòs el mineral sulfurat.	Diòxid de carboni.
5. Instal·lacions per a la producció de lingots d'alt forn o d'acer (fusió primària o secundària), incloses les corresponents instal·lacions de colada contínua d'una capacitat de més de 2,5 tones per hora.	
Indústries minerals.	Diòxid de carboni.
Epígrafs:	
6. Instal·lacions de fabricació de ciment sense polvoritzar (clínquer) en forns rotatoris amb una producció superior a 500 tones diàries, o de calç en forns rotatoris amb una capacitat de producció superior a 50 tones per dia, o en forns d'un altre tipus amb una capacitat de producció superior a 50 tones per dia.	

Activitats	Gasos
7. Instal·lacions de fabricació de vidre, inclosa la fibra de vidre, amb una capacitat de fusió superior a 20 tones per dia.	Diòxid de carboni.
8. Instal·lacions per a la fabricació de productes ceràmics per mitjà d'enfornada, en particular de teules, rajoles, rajoles refractàries, taulellets, gres ceràmic o porcellanes, amb una capacitat de producció superior a 75 tones per dia, i una capacitat d'enfornada de més de 4 m ³ i de més de 300 kg/m ³ de densitat de càrrega per forn.	
Altres activitats.	Diòxid de carboni.
Epígrafs:	
9. Instal·lacions industrials destinades a la fabricació de:	Diòxid de carboni.
a) Pasta de paper a partir de fusta o d'altres matèries fibroses.	
b) Paper i cartó amb una capacitat de producció de més de 20 tones diàries.	

ANNEX II**Gasos d'efecte hivernacle**

Diòxid de carboni (CO₂).
 Metà (CH₄).
 Òxid nitrós (N₂O).
 Hidrofluorcarburs (HFC).
 Perfluorcarburs (PFC).
 Hexafluorur de sofre (SF₆).

ANNEX III**Principis del seguiment i notificació d'emissions**

1. Seguiment de les emissions de diòxid de carboni.

Les emissions se seguiran per mitjà de càlculs o mesuraments.

2. Càlcul.

Els càlculs de les emissions es duran a terme utilitzant la fórmula següent:

$$\text{Dades de l'activitat} \times \text{factor d'emissió} \times \text{factor d'oxidació}$$

El seguiment de les dades de l'activitat (combustible utilitzat, índex de producció, etc.), es farà sobre la base de les dades de subministrament o per mitjà de mesuraments.

S'usaran els factors d'emissió acceptats. Els factors d'emissió específics d'una activitat seran acceptables per a tots els combustibles. Els factors per defecte seran acceptables per a tots els combustibles, excepte els no comercials (residus combustibles com ara pneumàtics i gasos de processos industrials). Es precisaran, a més, factors per defecte específics per a filons de carbó i factors per defecte específics de la UE o dels productors d'un país per al gas natural. Els valors per defecte del Grup inter-governamental d'experts sobre el canvi climàtic (IPCC)

seran acceptables en els productes de refinaria. El factor d'emissió de la biomassa serà zero.

Si el factor d'emissió no té en compte el fet que part del carboni no està oxidat, s'usarà llavors un factor d'oxidació addicional. Si s'han calculat factors d'emissió específics d'una activitat considerant ja l'oxidació, no caldrà aplicar un factor d'oxidació.

S'utilitzaran els factors d'oxidació per defecte, definits de conformitat amb la Directiva 96/61/CE, si no és que el titular pot demostrar que són més exactes uns factors específics de l'activitat.

Es farà un càlcul separat per a cada activitat, cada instal·lació i cada combustible.

3. Mesurament.

El mesurament de les emissions es farà recurrent a mètodes normalitzats o acceptats i es corroborarà per mitjà d'un càlcul complementari de les emissions.

4. Seguiment de les emissions d'altres gasos d'efecte hivernacle.

Es recorrerà als mètodes normalitzats o acceptats per mitjà de Decisió 2004/156/CE de la Comissió, de 29 de gener del 2004, per la qual s'establixen directrius al seguiment i la notificació de les emissions de gasos d'efecte hivernacle, de conformitat amb la Directiva 2003/87/CE.

5. Notificació de les emissions.

Tots els titulars inclouran la següent informació en l'informe sobre la instal·lació:

A. Dades identificatives de la instal·lació, en particular:

- 1r. Nom de la instal·lació.
- 2n. La seua adreça, inclosos el codi postal i el país.
- 3r. Tipus i número de les activitats de l'annex I dutes a terme en la instal·lació.
- 4t. Adreça, telèfon, fax i correu electrònic d'una persona de contacte.
- 5t. Nom del propietari de la instal·lació i de qualsevol societat matriu.

B. Per a cada una de les activitats mencionades en l'annex I que es duga a terme en l'emplaçament les emissions de les quals es calculen:

- 1r. Dades de l'activitat.
- 2n. Factors d'emissió.
- 3r. Factors d'oxidació.
- 4t. Emissions totals.
- 5t. Incertesa.

C. Per a cada una de les activitats mencionades en l'annex I que es duga a terme en l'emplaçament les emissions de les quals es mesuren:

- 1r. Emissions totals.
- 2n. Informació sobre la fiabilitat dels mètodes de mesurament, i
- 3r. Incertesa.

D. Per a les emissions procedents de la combustió d'energia, l'informe també inclourà el factor d'oxidació, si no és que ja s'ha tingut en compte l'oxidació en la definició d'un factor d'emissió específic de l'activitat.

ANNEX IV

Críteris de la verificació

Principis generals

1. Les emissions de cada activitat enumerada en l'annex I estaran subjectes a verificació.

2. El procés de verificació inclourà l'examen de l'informe elaborat de conformitat amb article 22 i del seguiment de l'any anterior. Estudiarà la fiabilitat, el crèdit i l'exactitud dels sistemes de seguiment i de les dades i informació notificades relatives a les emissions, en especial:

- a) Les dades de l'activitat notificades i els mesuraments i els càlculs relacionats.
- b) L'elecció i l'ús de factors d'emissió.
- c) Els càlculs en què s'haja basat la determinació de les emissions globals.
- d) Si s'ha recorregut al mesurament, la conveniència d'esta opció i l'ús de mètodes de mesurament.

3. Les emissions notificades només es validaran si s'aporten dades i informació fidedignes i dignes de crèdit que permeten la determinació de les emissions amb un alt grau de certesa, per a la qual cosa el titular haurà de demostrar el següent:

- a) Que les dades notificades no presenten contradiccions.
- b) Que la recollida de les dades s'ha dut a terme de conformitat amb les normes científiques aplicables.
- c) Que la documentació pertinent de la instal·lació és completa i coherent.

4. El verificador disfrutarà de lliure accés a tots els emplaçaments i tota la informació en relació amb l'objecte de la verificació.

5. El verificador tindrà en compte si la instal·lació està registrada en el sistema comunitari de gestió i auditoria mediambientals (EMAS).

Metodologia

Anàlisi estratègica:

6. La verificació es basarà en una anàlisi estratègica de totes les activitats dutes a terme en la instal·lació, per la qual cosa el verificador haurà de tindre una visió general de totes les activitats i de la seua importància per a les emissions.

Anàlisi de processos:

7. La verificació de la informació presentada es durà a terme, quan corresponga, en l'emplaçament de la instal·lació. El verificador recorrerà a inspeccions «in situ» per a determinar la fiabilitat de les dades i la informació notificades.

Anàlisi de riscos:

8. El verificador sotmetrà totes les fonts d'emissions de la instal·lació a una avaluació en relació amb la fiabilitat de les dades de totes les fonts que contribuïsquen a les emissions globals de la instal·lació.

9. Partint d'esta anàlisi, el verificador determinarà explícitament les fonts que presenten un alt risc d'errors i altres aspectes del procediment de seguiment i notificació que puguen contribuir a errors en la determinació de les emissions globals, la qual cosa implica en especial l'elecció dels factors d'emissió i dels càlculs necessaris per a determinar les emissions de fonts aïllades. Caldrà ajustar-se sobretot a les fonts que presenten un alt risc d'error i als aspectes mencionats més amunt del procediment de seguiment.

10. El verificador prendrà en consideració qualsevol mètode de control efectiu de riscos aplicat pel titular a fi de reduir al màxim el grau d'incertesa.

Elaboració d'informes:

11. El verificador elaborarà un informe sobre el procés de validació en el qual constarà si és satisfactòria la notificació realitzada de conformitat amb l'article 22. Este

informe indicarà tots els aspectes pertinents per al treball efectuat. Podrà fer-se una declaració que indique que és satisfactòria la notificació realitzada, de conformitat amb l'article 22 si, segons l'opinió del verificador, la declaració de les emissions totals no presenta errors.

Requisits mínims de competència del verificador:

12. El verificador serà independent del titular, durà a terme les seues activitats de manera professional, competent i objectiva i estarà al corrent de:

a) Les disposicions d'este reial decret llei, així com, si és el cas, de les normes i directrius pertinents adoptades per la Comissió Europea i la normativa de desplegament.

b) Els requisits legals, reglamentaris i administratius aplicables a les activitats verificades.

c) La generació de tota la informació relacionada amb cada font d'emissions de la instal·lació, en especial la relativa a la recollida, el mesurament, el càlcul i la notificació de les dades.

16315 REIAL DECRET LLEI 6/2004, de 17 de setembre, pel qual s'adopten mesures urgents per a reparar els danys causats pels incendis i inundacions succeïts en les comunitats autònomes d'Aragó, Catalunya, Andalusia, la Rioja, Comunitat Foral de Navarra i Comunitat Valenciana. («BOE» 226, de 18-9-2004, i «BOE» 230, de 23-9-2004.)

En els mesos de juliol i agost, i després de confluïr una sèrie de circumstàncies adverses de distinta naturalesa, es van produir a la Comunitat Valenciana i a la Comunitat Autònoma d'Andalusia uns incendis forestals d'excepcional envergadura que, no podent ser controlats, van adquirir grans dimensions, amb la consegüent seqüela de danys, fonamentalment sobre masses forestals i explotacions agrícoles i ramaderes, i de risc per a la vida de les persones, que van obligar a l'evacuació de nombroses poblacions. Així mateix, es van veure afectades diverses infraestructures municipals, infraestructures forestals, camins rurals, xarxes secundàries de reg i diferents trams de rius i rierols corresponents al domini públic hidràulic.

Així mateix, durant la primera quinzena del mes de setembre s'han produït greus inundacions a les comunitats autònomes d'Aragó, Catalunya, la Rioja, Comunitat Foral de Navarra i Comunitat Valenciana que han ocasionat importants danys en béns de titularitat pública i privada. Semblants conseqüències van tindre també les fortes pluges i inundacions produïdes el passat mes de març en la província de Màlaga.

Desgraciadament, en els dos casos s'ha produït pèrdua de vides humanes.

La magnitud dels fets i les seues conseqüències obliguen, des del principi constitucional de solidaritat i per aplicació dels d'equitat i igualtat de tracte en relació amb situacions precedents, a l'actuació dels poders públics i a l'adopció, per a les zones afectades, d'un conjunt de mesures pal·liatives i reparadores concordants amb les adoptades anteriorment a vegades semblants, a fi d'afavorir el restabliment dels servicis, la reparació dels danys produïts i la tornada a la normalitat de les zones sinistrades pels incendis i inundacions.

L'objectiu, per tant, d'esta norma és aprovar un catàleg de mesures que afecten diversos departaments ministerials i comprenen aspectes molt diferents, perquè mentres unes es dirigixen a disminuir les càrregues tributàries, altres, com la concessió de crèdits privilegiats,

intenten pal·liar l'impacte en les empreses i particulars afectats.

D'altra banda, les pèrdues de producció ocasionades pels esmentats incendis i inundacions a les masses forestals, els cultius i territoris afectats configuren, per la magnitud dels danys ocasionats, una situació equiparable amb la de desastre natural, en els termes establits per les directrius comunitàries sobre ajudes estatals al sector agrari.

Tenint en compte que estes contingències no tenen cobertura completa en el marc de l'assegurança agrària combinada, es fa necessari arbitrar mesures pal·liatives adequades, d'acord amb la naturalesa i incidència dels danys ocasionats en les produccions dels territoris afectats i en les rendes dels agricultors.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització continguda en l'article 86 de la Constitució, a proposta de la vicepresidenta Primera del Govern i ministra de la Presidència, del vicepresident Segon del Govern i ministre d'Economia i Hisenda i dels ministres de l'Interior, de Foment, de Treball i Assumptes Socials, d'Agricultura, Pesca i Alimentació, d'Administracions Públiques i de Medi Ambient i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la seua reunió del dia 17 de setembre de 2004,

DISPOSE :

Article 1. Àmbit d'aplicació.

1. Les mesures establides en este reial decret llei s'aplicaran a la reparació dels danys ocasionats per les inundacions produïdes al març i en la primera quinzena del mes de setembre de 2004, i pels incendis succeïts al juliol i agost del mateix any.

Els termes municipals i nuclis de població afectats de les comunitats autònomes d'Aragó, Catalunya, Andalusia, la Rioja, Comunitat Foral de Navarra i Comunitat Valenciana a què concretament s'apliquen les mesures al·ludides es determinaran per orde del ministre de l'Interior.

2. A l'efecte de les dites actuacions reparadores, s'entendran també inclosos aquells altres termes municipals o nuclis de població en què, per a la correcta execució de les obres necessàries, siguin imprescindibles les actuacions dels departaments ministerials competents.

Article 2. Danys en infraestructures municipals i xarxa viària de les diputacions provincials.

Als projectes que executen les entitats locals en els termes municipals i nuclis de població a què es fa referència en l'article anterior, relatius a les obres de reparació o restitució d'infraestructures, equipaments o instal·lacions i servicis de titularitat municipal inclosos en l'article 26.1.d) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local, i a la xarxa viària de les diputacions provincials, se'ls aplicarà el tràmit d'urgència, i l'Estat podrà concedir-los una subvenció de fins al 50 per cent del seu cost.

Article 3. Danys en les restants infraestructures públiques.

Es faculta els titulars dels departaments ministerials competents per raó de la matèria per a declarar zona d'actuació especial les àrees afectades, a fi que estos departaments, els seus organismes autònoms i entitats públiques que en depenguen puguen dur a terme les restauracions que corresponen. Amb la finalitat indicada, es declaren d'emergència les obres que vagen a executar estos departaments per a reparar els danys causats en infraestructures de titularitat estatal, així com les actua-